

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie zbliżenia ustawodawstw krajów Partnerstwa Wschodniego do ustawodawstwa UE w zakresie gospodarczym**

(2013/C 338/02)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
 - uwzględniając rozwój europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) od 2004 r., a w szczególności przedstawione przez Komisję sprawozdania z postępu prac nad jej wdrażaniem,
 - uwzględniając plany działania przyjęte wspólnie z Armenią, Azerbejdżanem, Gruzją i Mołdawią, a także program stowarzyszeniowy z Ukrainą,
 - uwzględniając wnioski z posiedzenia ministrów spraw zagranicznych Partnerstwa Wschodniego z dnia 13 grudnia 2010 r.,
 - uwzględniając wspólne deklaracje przyjęte podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Pradze w dniu 7 maja 2009 r. oraz szczytu Partnerstwa Wschodniego w Warszawie w dniach 29–30 września 2011 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) ⁽²⁾, oraz wniosek Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiający Europejski Instrument Sąsiedztwa (ENI) ⁽³⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa w wymiarze wschodnim ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie handlowych aspektów Partnerstwa Wschodniego ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest przyjętą w dniu 3 kwietnia 2012 r., pt. „Umowy handlowe między UE a jej partnerami z Europy Wschodniej, w tym pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu, oraz pomoc UE w tej dziedzinie”, przygotowaną przez Komisję Integracji Gospodarczej, Zbliżania Przepisów i Konwergencji z Polityką UE, działającą w ramach Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest,
 - uwzględniając swój akt ustanawiający z dnia 3 maja 2011 r.,
 - uwzględniając swój regulamin,
- A. mając na uwadze, że zbliżenie przepisów w zakresie gospodarczym, nie jako cel sam w sobie, stanowi istotny krok na drodze ku wzmocnionej współpracy gospodarczej, na rzecz wszystkich krajów Partnerstwa Wschodniego i UE; mając na uwadze, że wprowadzenie ustawodawstwa oraz ram prawnych, norm i metod certyfikacji zgodnych z obowiązującymi w UE również przyczyni się do zbliżenia tych krajów do standardów oraz wartości mających zastosowanie w UE;

⁽¹⁾ Przyjęta w Brukseli dnia 28 maja 2013 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ 2011/0405(COD), 07.12.2011 r.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0576.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0153.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0276.

- B. mając na uwadze, że zbliżenie do unijnych standardów gospodarczych opracowanych w oparciu o wzajemnie korzystne cele oraz cechy charakterystyczne poszczególnych krajów pomoże krajom Partnerstwa Wschodniego w dążeniu do osiągnięcia trwałego i zrównoważonego wzrostu, wysokiego poziomu zatrudnienia i ochrony socjalnej, spójności gospodarczej i społecznej, wysokich standardów środowiskowych, lepszych standardów życia oraz lepszej jakości życia społeczeństw; mając na uwadze, że stworzy to również warunki dla wzrostu konkurencyjności gospodarek tych państw, stymulowania inwestycji i rozwijania handlu oraz zachęci do rozwoju Forum Biznesowego w ramach Partnerstwa Wschodniego zainicjowanego podczas forum w Sopocie w 2011 r.;
- C. mając na uwadze, że w pewnych obszarach nie jest możliwe określenie wyraźnych etapów zbliżenia, ponieważ ustawodawstwo z nimi związane stanowi całość, a przyjęcie jedynie części przepisów nie byłoby skuteczne;
- D. mając na uwadze, że jest to złożony, dynamiczny i stopniowy proces wymagający stworzenia oraz dostosowania instytucji i struktur, a także obejmujący wprowadzenie zasadniczych zmian do zakresu odpowiedzialności stosownych krajowych systemów administracyjnych, sektorów prywatnych oraz społeczeństw obywatelskich;
- E. mając na uwadze, że kraje Partnerstwa Wschodniego znajdują się na różnych etapach w procesie konwergencji gospodarczej z UE oraz że w rezultacie występują znaczne rozbieżności odnośnie do zakresu i rodzaju ustawodawstwa, które do tej pory zostało zharmonizowane, oraz ogólnego podejścia każdego z krajów do tego procesu;
- F. mając na uwadze, że proces zbliżenia regulacyjnego w zakresie gospodarczym powinien, tam gdzie stosowne, następować równoległe ze zbliżeniem regulacyjnym związanym z prowadzeniem negocjacji w sprawie pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu;
- G. mając na uwadze, że zbliżenie regulacyjne jest otwartym, stopniowym procesem obejmującym dalsze zbliżenie i mogącym doprowadzić do harmonizacji w przyszłości;

Planowanie, zobowiązania i wdrażanie po stronie krajów Partnerstwa Wschodniego

1. uznaje, że wysiłki w kierunku zbliżenia regulacyjnego są już podejmowane w ramach umów o partnerstwie i współpracy, oraz zachęca kraje Partnerstwa Wschodniego do wzmocnienia tego procesu w kontekście przyszłych układów o stowarzyszeniu; przypomina, że w stosownym czasie można podjąć dalsze kroki w kierunku pogłębienia integracji gospodarczej w celu prowadzenia dalszych prac nad tworzeniem obszaru gospodarczego UE i Partnerstwa Wschodniego, jak określono we wspólnej deklaracji przyjętej podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Warszawie;
2. zachęca każdy z krajów Partnerstwa Wschodniego, który jeszcze tego nie uczynił, do przyjęcia programu prac określającego harmonogram zbliżenia przepisów, zawierającego skonsolidowany rozdział na temat zbliżenia przepisów w zakresie gospodarczym, w oparciu o zobowiązania przyjęte przez określony kraj w ramach umów regulujących jego dwustronne relacje z UE w zakresie gospodarczym; zaleca ustanowienie kompleksowych strategii ustawodawczych odzwierciedlających interesy oraz priorytety poszczególnych krajów, realia społeczne, gospodarcze i polityczne oraz postępy, jakie kraje osiągnęły jak dotąd w tej dziedzinie;
3. zachęca kraje Partnerstwa Wschodniego do ustanowienia własnych priorytetów sektorowych oraz określenia kluczowych kwestii z tym związanych; zachęca kraje, o których mowa, do wypowiedzenia się na temat konkretnych trudności, jakie napotykają w procesie zbliżenia przepisów, a także do opracowania, wraz z UE, strategii służących pokonaniu tych trudności; jednocześnie wzywa kraje, o których mowa, do uwzględnienia zaleceń UE w sprawie konkretnych wysiłków, jakie powinny podjąć przy stawianiu czoła głównym wyzwaniom w indywidualnym procesie konwergencji prawnej w zakresie gospodarczym;
4. zachęca kraje Partnerstwa Wschodniego do dostosowania kolejności i tempa programów zbliżenia regulacyjnego w celu wzmocnienia i skonsolidowania reform makroekonomicznych i stabilizacji tych państw; postrzega zbliżenie przepisów jako cel długoterminowy, który powinien być dopasowany do programów gospodarczych;
5. podkreśla, że bez niezbędnych zmian instytucjonalnych oraz ich odpowiedniego wdrożenia zbliżenie przepisów mogłoby skutkować ograniczeniem się do przenoszenia zasad oraz prowadzić do niewywiązywania się z przyjętych zobowiązań; wskazuje, że w celu osiągnięcia pożądaných skutków ekonomicznych, przynoszących korzyści dla wszystkich, potrzebne jest prawdziwe, a nie tylko formalne, dostosowanie;

6. przyjmuje do wiadomości, że głównym wyzwaniem dla krajów Partnerstwa Wschodniego nie jest samo zbliżenie tekstów prawnych, ale transformacja oraz dostosowanie stosownych administracji, systemów sądownictwa oraz społeczeństw do warunków niezbędnych do zapewnienia skuteczności oraz należytego wdrożenia ustawodawstwa; uważa, że kraje Partnerstwa Wschodniego powinny ustanowić odpowiednie warunki do stosowania takiego ustawodawstwa; podkreśla w tym względzie potrzebę dysponowania ukierunkowanymi środkami na rzecz rozwijania potencjału administracyjnego w związku ze strukturami rządowymi, parlamentem narodowym, sektorem sądowym i prywatnym każdego z krajów;
7. wzywa w tym względzie kraje Partnerstwa Wschodniego do utworzenia oraz skonsolidowania odpowiednich struktur administracyjnych i organizacyjnych dla skutecznego wdrożenia oraz egzekwowania przyjętego ustawodawstwa oraz do ustanowienia, tam gdzie stosowne, mechanizmów koordynacji i monitorowania, które przyczynią się do postępów procesu zbliżenia; podkreśla, że ustanowienie organów odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa jest kluczowe dla zapewnienia należytego wdrożenia ustawodawstwa;
8. podkreśla znaczenie reform systemu sądownictwa oraz walki z korupcją dla takiego procesu; przypomina, że wśród warunków, jakie mają zastosowanie do zdecentralizowanego systemu gospodarczego, dobrze funkcjonujący system sądownictwa powinien oferować odpowiednio szybki dostęp do wymiaru sprawiedliwości zarówno osobom fizycznym, jak również prywatnym podmiotom prawnym;
9. podkreśla znaczenie procesu liberalizacji przepisów wizowych, który nie tylko pomaga w rozpowszechnianiu najwyższych standardów w krajach Partnerstwa Wschodniego, ale również przyczynia się do poprawienia kultury przedsiębiorczości, która jest istotna dla pomyślnego zbliżenia przepisów w zakresie gospodarczym;
10. wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do zapewnienia podmiotom gospodarczym zabezpieczenia prawnego i przejrzystości poprzez stworzenie systemu zasad prawnych i handlowych;
11. zachęca do ustanowienia specjalnych organizacji technicznych i zawodowych zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym, które mogłyby zapewnić, między innymi, monitorowanie stosowania odnośnych przepisów oraz zachodzących procesów gospodarczych jako całości; zauważa w tym względzie potrzebę przejrzystości procesu regulacyjnego, konsultacji publicznych oraz regularnych ocen skutków i niezależnych ocen wyników polityki;
12. podkreśla znaczenie zaangażowania ze strony społeczeństw obywatelskich i organizacji pozarządowych we wspieranie zbliżenia przepisów w zakresie gospodarczym i uważa, że UE powinna w pełni je wspierać poprzez przekazywanie doświadczenia oraz wiedzy fachowej Unii, jak również poprzez korzystanie z instrumentów finansowych;
13. podkreśla znaczenie społecznego wymiaru zbliżenia ustawodawstwa w zakresie gospodarczym, w szczególności w sytuacjach gdy ustawodawstwo w zakresie gospodarczym ma wpływ na obszary, takie jak polityka społeczna i środowiskowa oraz ochrona konsumenta; podkreśla, że wymagane jest bardziej kompleksowe podejście w celu uwzględnienia potrzeby stworzenia lepiej wykwalifikowanej siły roboczej, z zagwarantowanymi prawami pracowniczymi, która przyczyni się do sukcesu reform gospodarczych;
14. zachęca UE oraz kraje Partnerstwa Wschodniego do wykorzystywania w pełni platformy II Partnerstwa Wschodniego („Integracja gospodarcza i konwergencja z polityką UE”), która stanowi wartość dodaną dla procesów dwustronnych konsultacji oraz daje możliwość wymiany informacji i najlepszych praktyk;
15. podkreśla swoją rolę w monitorowaniu, usprawnianiu i wspieraniu procesu zbliżenia ustawodawstw krajów Partnerstwa Wschodniego do ustawodawstwa UE w zakresie gospodarczym;

Podejście UE do zbliżenia przepisów w zakresie gospodarczym: pomoc finansowa i techniczna oraz monitorowanie wdrożenia

16. wzywa UE do zwiększenia budżetu na pomoc dla krajów Partnerstwa Wschodniego w kolejnych wieloletnich ramach finansowych 2014–2020; z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące opracowania drugiej generacji inicjatyw przewodnich Partnerstwa Wschodniego oraz wzywa do przyjęcia podczas szczytu w Wilnie nowych i widocznych inicjatyw obejmujących istotne obszary współpracy Partnerstwa Wschodniego mającej na celu wspieranie rozwoju współpracy gospodarczej;

17. wzywa Komisję do wspierania procesu liberalizacji przepisów wizowych wobec krajów Partnerstwa Wschodniego, który stanowi niezbędny krok na drodze ku realizacji podstawowego celu, jakim jest zniesienie obowiązku wizowego;
18. podkreśla potrzebę zapewnienia stosowania zasady „więcej za więcej”, będącej istotnym narzędziem służącym potwierdzaniu, i dalszemu wzmocnieniu, postępu krajów Partnerstwa Wschodniego w kierunku dostosowania się do standardów i wartości UE;
19. uważa, że chociaż wybór priorytetów w zakresie sektorów należy do każdego z krajów Partnerstwa Wschodniego, UE powinna zalecić, które środki powinny być stosowane w pierwszej kolejności, oraz zaproponować kluczowe środki w ramach każdego sektora, biorąc pod uwagę, że niektóre obszary, takie jak prawo spółek, mogą być postrzegane jako istotne „części składowe” każdej nowoczesnej gospodarki;
20. zachęca UE do udzielenia krajom Partnerstwa Wschodniego wsparcia przy opracowaniu poszczególnych strategii dotyczących postępującego zbliżenia oraz skutecznego wdrożenia i egzekwowania stosownych przepisów, w szczególności odnośnie do kolejności obszarów ustawodawstwa, w jakich następuje zbliżenie, oraz warunków niezbędnych do wdrożenia przepisów; podkreśla jednocześnie, że UE powinna uwzględnić szczególne warunki gospodarcze każdego z krajów Partnerstwa Wschodniego, zwłaszcza w przypadku gdy mogą one wpływać na porządek, w jakim następowałoby zbliżenie w każdym z krajów; zauważa w tym względzie owocną pracę grupy doradczej UE oraz wzywa Komisję do dalszej pracy nad taką formą pomocy w zakresie konsultacji z krajami i partnerami;
21. zauważa potrzebę zacieśnienia koordynacji w zakresie istniejącej pomocy ze strony UE; wskazuje, że taka pomoc powinna zostać wzmocniona, uzupełniona tam gdzie stosowne oraz być bardziej spójna; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na osiągnięcie ściślejszej koordynacji, oraz wykorzystanie potencjału, pomocy technicznej państw członkowskich; wzywa w tym względzie, aby państwa członkowskie UE – w szczególności państwa członkowskie, które ostatnio przeszły proces zbliżenia przepisów (najnowsze państwa członkowskie) – bardziej aktywnie przekazywały swoje doświadczenie i dobre praktyki;
22. zaleca stworzenie w przyszłości biura wymiany informacji (podążając za przykładem biura założonego przez Komisję i wspieranego przez wielonarodowy program PHARE); wskazuje, że takie biuro powinno usprawnić świadczenie pomocy, stworzyć bazę danych oraz pełnić funkcję izby rozliczeniowej udzielającej porad oraz informacji fachowych stosownie do składanych wniosków o pomoc;
23. zauważa, że zbliżenie przepisów powinno być zorganizowane oraz wspierane za pośrednictwem specjalnych środków pomocy technicznej, dostosowanych do indywidualnych potrzeb; podkreśla potrzebę uwzględnienia, że zasoby na rzecz zbliżenia są ograniczone zarówno w UE, jak i w krajach Partnerstwa Wschodniego, i powinny być zatem skoncentrowane na obszarach, na jakie mają największy wpływ;
24. wzywa UE do dalszego wspierania rozwoju potencjału instytucji działających w krajach Partnerstwa Wschodniego w celu przygotowania potrzebnego ustawodawstwa; zachęca do pełniejszego korzystania z instrumentów UE w tym względzie, takich jak instrument pomocy technicznej i wymiany informacji (TAIEX), kompleksowy program rozwoju instytucjonalnego, programy twinningowe i inne; liczy na wzmocnienie kompleksowego programu rozwoju instytucjonalnego w ramach nowych perspektyw finansowych;
25. wzywa UE do podkreślenia znaczenia wprowadzenia w życie ustawodawstwa zapewniającego przedmiotowym społeczeństwom czerpanie płynących z tego licznych korzyści oraz prowadzącego do dalszej harmonizacji ze standardami UE; podkreśla zatem, że z chwilą przyjęcia ustawodawstwa krajowego trzeba zapewnić należyte monitorowanie ze strony UE odnośnie do wdrożenia i egzekwowania przepisów;
26. zauważa, że należy zachęcać do zbliżenia również w innych obszarach związanych z gospodarką, takich jak polityka społeczna i środowiskowa, oraz że takie zbliżenie mogłoby być przedmiotem odrębnych inicjatyw; uważa, że UE powinna dążyć do zapewnienia bardziej zintegrowanego podejścia, biorąc pod uwagę, że rozwój gospodarczy i społeczny są ze sobą połączone;

27. zachęca UE do przygotowania zestawu szczegółowych zaleceń dla krajów Partnerstwa Wschodniego dotyczących procedury związanej ze zbliżeniem ustawodawstw oraz ich wdrożeniem w każdym z obszarów (na przykład w formie białej księgi); zauważa, że powinny być to zalecenia o charakterze informacyjnym i doradczym;
 28. uważa, że UE powinna uwzględnić szczególne okoliczności każdego kraju Partnerstwa Wschodniego oraz etap rozwoju, na którym znajduje się dany kraj w porównaniu z innymi krajami Partnerstwa Wschodniego w kontekście integracji gospodarczej, harmonizacji prawa oraz polityki wdrożenia, jak również gotowość do głębszej współpracy, oraz zaleca, aby UE działała w oparciu o podejście indywidualne przy poszanowaniu woli oraz interesów każdego z krajów Partnerstwa Wschodniego;
 29. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów partnerskich z Europy Wschodniej.
-